

І сучасну
нагайгаєть,
П'єсого не
цураєть...
Г. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Регістрація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
або Нью-Йорк (212) 227-4126
УНІОСОЮЗ: (201) 451-2200
або Нью-Йорк (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI Ч. 177. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК СЕРЕДА, 2-го ЖОВТНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, OCTOBER 2, 1974 No. 177. VOL. LXXXI.

У СОВЕТСЬКІЙ КАТОРЗІ: ВАЛЕНТИН МОРОЗ ГОЛОДУЄ

ДЕНЬ
ГОЛОДІВКИ
94

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ В АРГЕНТИНІ ДЕМОНСТРУВАЛА В ОБОРОНІ МОРОЗА

Буенос Айрес (М. Д.) — Тут відбулася кількадедна демонстрація української молоді перед павільйоном, в якому відбувалася виставка советської промисловості. Згадавши виставку відбувалася в днях від 4-го до 15 вересня ц. р. і кілька днів під рад української молоді пікетували павільйон з численними транспарантами, як рівнож роздавали прохочий дубліти відповідні летючки з еспанської мови, в яких домагалися звільнення Валентина Мороза та інших українських інтелектуалів. Демонстрація мала великий успіх тим, що була спеціально пригтована. Демонстранти не робили ніякого публічного замішання, а поводити себе зовсім "паціфістично" — роздаючи летючки, які належно висловлювали домагання української спільноти в Аргентині. На фото вгорі видно рекламну фасад згадані виставки та групу української молоді з численними транспарантами, на яких видніють написи: "Протестуємо проти русифікації України", домагаємося "Волі Морозові" та "Вільної України".

Склад делегації УССР на Генеральну Асамблею ООН

Об'єднані Нації, Нью-Йорк. — На 29-у Генеральну асамблею Об'єднаних Націй прибула делегація Української РСР, яку очолює міністер закордонних справ УССР Георгій Шевель. До складу делегації входять: Володимир Н. Мартиненко, постійний представник УССР при ООН, Юрій М. Мадейко, Михайло П. Решетняк, Геннадій П. Удовенко. Заступниками членів делегації є: Іван М. Непийвода, Константин І. Позняков, Роман М. Федорів, Ніна М. Ульянова; радниками — Віктор Г. Батюк, Анатолій В. Головко, Борис І. Корнієнко, Анатолій П. Котляревський, Володимир І. Крижанівський, Микола П. Макаренчик, Ігор М. Турянський, Олександр І. Пукур; експертами — Михайло П. Дашкевич, Сергій С. Фомін, Вячеслав О. Сотников.

У Домініканській республіці терористи продовжують держати закладників

Санто-Домінго. — Члени терористичної лівої організації, так званої "Рух 12-го Січня", продовжують окупувати венецуельський консулят, в якому держать як закладників кількох людей, між ними Барбару Гачисон, працівника Інформаційної Служби З'єднаних Штатів. Терористи вимагають, щоб уряд Домініканської республіки звільнив 37 "політичних в'язнів" та дозволити цим в'язням і самим схоплованим виїхати з країни. Терористи-схопловачі звернулися до мексиканського уряду, щоб надав їм і "політичним в'язням" політичний азил. Наразі мексиканський уряд відмовився перегорювати безпосередньо з терористами, але натякнув, що може в цій справі говорити з урядом Домініканської республіки.

Проф. Мелянія Байлова переобрана на президента УМІ

Нью-Йорк (Т.Б.) — В неділю 22 вересня ц. р. відбувся тут Загальний З'їзд учителів Українського Музичного Інституту Америки, у висліді якого на президента УМІ обрано вже п'ятий раз з черги проф. Мелянію Байлову. Проводив З'їзд проф. Юрій Оранський з Філадельфії. Після ділових нарад і створення Фондації УМІ обрано нову управу і раду директорів на п'ять років 1974-75 в такому складі: президент — Мелянія Байлова, перший заступник президента — Ма-

Сенат проголосував припинити військову допомогу Туреччині

Вашингтон. — У понеділок, 30-го вересня, Сенат 57-ма голосами проти 20-ох проголосував додаток до законопроєкту, який пропонує припинити військову допомогу країнам, які порушують закони, що точно визначають ажикання цієї зброї. Хоча цей додатковий додаток до законопроєкту, автором якого є сенатор Том Ігелтон з Міссурі, може бути застосований також проти Ізраїля, якщо ця країна напала б на своїх арабських сусідів, а також застоюваний проти арабських держав, то головною метою додатку є натамувати Туреччину за її військове вторгнення на Кипр. Палата Репрезентантів проголосувала подібний додаток минулого тижня, але проєкт Палати був навіть більш відверто звернений виключно проти Туреччини. У Сенаті

Президент Форд відповідає на запити в справі помилювання Ніксона

Вашингтон. — З огляду на те, що ряд законодавців виявили незадоволення з до-теперішніх заяв президента Джералда Форда відносно його помилювання Річарда Ніксона, Президент у понеділок, 30-го вересня, поінформував, що до 10 днів особисто відповість перед конгресовою підкомісією на питання, зв'язані з цим помилюванням. Президент Форд повідомив про це свої рішення демократичного конгресу. Підкомісія Ганейта, голову підкомісії Юридичної комісії Палати Репрезентантів. Конгресова підкомісія правдоподібно поставить йому 14 запитів деякі з яких заторкуватимуть такі питання: кого радиєся Президент в справі помилювання; чи стає здоров'я Річарда Ніксона мав вплив на рішення президента Форда; чи були будь-які "домовлення" між Білим Домом і колишнім президентом. Свідчення президента Форда перед конгресовою комісією не буде першим в історії ЗСА, бо вже перед тим президентом Джордж Вашингтон і Абрагам Лінкольн особисто свідчили перед комісіями Конгресу, а Теодор Рузвельт свідчив двічі, але вже після того, як залишив пост президента ЗСА.

Рак не поширився на інші клітини дружини президента Форда — твердять лікарі

Бетезда, Мериленд. — Хоча лікарі знайшли сліди раку у 2-ох із 30-ти лімфатичних вузлів, усунених разом із правим грудом п-ї Ветті Форд під час операції минулої суботи, то ці лікарі заявили, що клітинні дослідження виявили, що недуга рака не поширилася на інші клітини та що не треба буде застосовувати додаткових хірургічних заходів. Заявляючи, що вигляди на довге життя дружини президента Джералда Форда є дуже добрі, лікарі повідомили, що п-ї Форд мусть ще пройти ряд діагностичних обслідувань, які повинні виявити, чи потрібні будуть інших родів лікування. Речники військового шпиталю в Бетеза, Мериленд, де перебуває п-ї Форд, заявили, що вона почуватиметься багато краще.

Відділи УНС Округи Ютики зобов'язались перевиконати квоту членської кампанії

Ютика. — Учасники організаційних зборів Окружної Комітету Відділів УНСОЮЗУ, які відбулися тут в залі української католицької парафії минулої суботи, 28-го вересня, висловили одностайно рішення посилити членську кампанію цього ювілейного року УНСОЮЗУ і перевиконати наложених на Округу квоту нових членів. До кінця серпня ця Округа вже здобула 144 нові члени із визначеної їй квоти 175 членів на 1974 рік.

Зборами проводив голова Окружної Управи головний радник Володимир Запаранюк, який запросив до присутності зборів почесного голову Округи Івана Пігуляка, о. крилошанина Богдана Смика і головного секретаря УНСОЮЗУ Володимира Сохана. Після спільної молит-

У Вилимантіку помер с. п. Василь Олійник, секретар Відділу УНС

Вилимантік, Конн. — У понеділок, 30-го вересня, тут помер нагло на розріз серця заслужений і активний місцевий громадянин, секретар 387-го Відділу Українського Народного Союзу, с. п. Василь Олійник, проживав 50 років. Памятка — у вівторок, 1-го жовтня о год. 7-ій вечора в похоронному за-

ЛІВІ ЗДОБУЛИ КОНТРОЛЬ У ПОРТУГАЛІЇ. ГЕН. СПІНОЛА УСТУПИВ

Лісбона. — Внутрішні неспокій і заворушення, економічні труднощі, а разом з цим непогодження між військовими чинниками щодо дальшого спрямування португальської внутрішньої і зовнішньої політики допривали до дуже серйозної урядової кризи і резигнації 30 вересня президента ген. Антоніу де Спінола. Його місце зайняв ген. Франсіско да Коста Гомес, а з ним до влади прийшли португальські ліві кола, серед яких провід веде найкраще організована Португальська комуністична партія. Резигнувавши зі свого посту президента, ген. Спінола у своїй промові до португальського народу перестеріг, що Португалія є напереродні "нові форми невилічливості", натакуючи, очевидно, на можливість комуністичної диктатури. З повідомлень видно, що вирішальною у цій кризі була постава молодих португальських старшин, які властиво були у

Генеральна Асамблея ООН відкинула упозноження південноафриканської делегації

Об'єднані Нації, Нью-Йорк. — Вже четвертий раз, починаючи з 1970 року, кожна чергова Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй відкидає уповноваження делегації Південної Африки, вимагаючи від Ради Безпеки, щоб вона зайняла становище до справи членства Південної Африки в ООН. Така резолюція в справі південноафриканської делегації схвалила також 29-та Генеральна Асамблея ООН, йдучи по лінії натиску держав афро-азійського блоку з підтримкою, очевидно, ССР і советського блоку. Ця резолюція не має практичного

Закінчилися советсько-угорські переговори

Москва. — В понеділок 30 вересня тут закінчилися шестиденні переговори між советським лідером Л. Брежнєвим та Яношом Кадаром, угорським комуністичним лідером. У кінцевому комунікаті багато говориться про економічно-торговельну співпрацю між ССР і Угорщиною та координацію економічного планування на 1976-1980 роки. В комунікаті, однак, немає ніяких таких даних, які б точніше вказували на те, до яких узгоджень дійшли обидві сторони. На окрему увагу заслуговує ствердження комуністичної, в ім'я посилення єдності комуністичного світу, відбуті регіональні комуністичні конференції з дальшим планом відбутися світові комуністичні конгреси. В комунікаті є також обіцявання комуністичного Китаю у протисовєтській і протикомуністичній активності.

Членська кампанія та Українська Будівля були темою нарад Відділів УНС Округи Трой

Когова. — Організація й н-і Збори Окружної Комітету Відділів УНСОЮЗУ з оглядом на Трой, Н. Й., які відбулися тут минулої неділі, 29-го вересня, присвятили найбільш уваги справам посилення членської кампанії ювілейного року УНСОЮЗУ та Української Будівлі і борговим зобов'язанням, що їх можуть набувати члени УНСОЮЗУ. Зборами проводив голова Окружної Управи Павло Шевчук, а протоколував їх секретар О. У. Володимир Варшона. У своєму вступному слові голова Округи Павло Шевчук згадав про мету членської кампанії УНСОЮЗУ та подав підсумки організаційної праці Відділів Округи, які предияли до кінця серпня 86 членів і ще мали б за чотири місяці здобути 34 члени. Висловивши досягнення поодиноких Відділів та їх секретарів (Василя Колія із 191-го Відділу — 33 члени, Василя Труфіна і Володимира Варшони із 266-го Відділу — 19 членів, Михайла Савкова із 57-го Відділу — 10 членів та свого вла-

Ред. Богдана Кравцева вшановано літературним вечором з нагоди його 70-річчя

Нью-Йорк. — "Прощу Вас не вважати цей вечір за ювілей, бо я ще хочу жити і на ювілей не маю часу", — говорив ред. Богдан Кравців у відповідь на привітання і побажання доповідачів з нагоди його 70-річчя на окремому літературному вечорі, що його влаштував минулої суботи, 28-го вересня, місцевий 64-ий Відділ Союзу Українок Америки. Простора домівка СУА при Другій евеню ледве поміщувала учасників цього замітного вечора, що його відкривав коротким словом привітання для Ювілята голова Відділу СУА пані Марія Даниш. У відповідь на її привітання всі привітали, вставши з місць, простіали многостісств. Програмою вечора проводила пані Христя Навроцька. Першу коротку доповідь про провідну роль Богдана Кравцева в творенні і оформленні організаційного українського націоналістичного руху висловила теперішня голова "Діалогу" д-р Мирослава Прокоп. З черги гість з Едмонтону, Юрій Стефанік, говорив споми на Богдана Кравцева, який за студентських часів у Львові був прикладом і взірцем для академічної молоді. Описав інженер-поет Богдан Бойчук говорив про поетичну творчість Богдана

Ред. Богдан Кравців

В Університеті Лойолі відбуваються виклади про опозицію в ССР

Чикаго. — З католицького університету Лойолі в Чикаго повідомляють, що в рамках нової програми т. зв. "міні-курсів" для ширшої публіки буде прочитана серія викладів про опозиційні рухи в Советському Союзі. Курс на тему "Dis-sent in the Soviet Union" виставляє проф. політичних наук д-р Василь Маркус. Разом буде шість двогодинних викладів і вони будуть відбуватися що вівторка від год. 7:30 до 9:30 вечором на кампусі Лусіс Таверс при Мічиген евеню 820. Перший виклад відбудеться 8 жовтня 1974 року. В описі курсу згадано, що проф. Маркус присвятить увагу найновішим проявам опозиції в ділянках культури, людських прав, економічно-політичних програм, а також національних відносин та релігійного життя. Очевидно, значну увагу буде відведено рухові опору в Україні, про який вже існує значна література англійською мовою. Програму "міні-курсів" в університеті Лойолі влаштовується під кличем "Вернімося знов на кампус!" і вона призначена для ширшої публіки з метою виявлення нових і пекучих питань сучасності. Оплата за серію одного курсу — 25 дол. По інформації й проспекти викладів можна звертатися на адресу: Loyola chigan Ave., Chicago, Ill. Course Programs, 820 N. Michigan Ave., Chicago, Ill. 60611.

Чотири округи УНС матимуть організаційні наради в неділю 6 жовтня

Джерзі Сіті — 3 Організаційного відділу УНС інформують, що цієї неділі, 6 жовтня, відбудуться організаційні наради в чотирох Округах УНС: Окрузі Твердого Вугілля в Шамокіні, Лігаї Белі в Аллентавіні, в Моніре-алю і в Нью-Гейвені.

МІСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ШОПКА РУСНА В НЬО ЙОРКУ

Нью-Йорк. — В неділю, 29-го вересня ц. р. о год 3-ій по полудні в Лан Котлер галерії при 3 Схід 65-та вулиця в Нью-Йорку була відкрита мистецька виставка емайлів мистця Шопка Русна. Виставку можна оглядати кожного дня крім неділі між 12-ю і 6-ю годинами дня. Виставлені: 19 конструкційних емайлів, 5 княжа емайл, 12 живописних емайлів і 4 скульптури.

ВИСТАВКА КАРТИН ХРИСТИНИ СМІШКЕВИЧ-ЮРКІВ

Філадельфія. — Мистецька галерія Оксани Ванцицької організує виставку картин Христини Смішкевич-Юрків. Відкрита виставка відбудеться в п'ятницю, 4-го жовтня ц. р. о год. 8-ій вечора у Фотостудії братів Безупік — 4852 Н. Брод вулиця у Філадельфії. Виставку відкриє мистець-малар Юрій Гура. Картини можна оглядати 4, 5 і 6-го жовтня від години 10-ї ранку до 6-ї вечора.

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Морозів бумеранг

У своєму відомому: „Замість останнього слова“ Валентин Мороз, перед його засудом писав:

... Буде суд. То ж будемо битись. Саме тепер, коли один написав покаятину заяву, другий пере-кваліфікувався на перекладача, — саме тепер потрібно, щоб з'явився показав приклад твердості і одним махом змінив те згнітоє враження, яке створилося після відходу деяких людей від активної громадської діяльності. Випало мені... Тяжка ця місія. Сидіти за ґратами нікому не легко. Але ж не поважати себе — це важко. І тому будемо битись! Буде суд. І знову погнеться з погнатки, нові протести і нові підписи, новий матеріал для преси і радіо всього світу. Ра-зів у десять зростає інтерес до того, що написав Мороз. Словом, буде піднята нова порція масла у вогонь, який ви можете загасити. Це і є підтримка діяльності. Але моє очі тут не шукайте: не я поса-див Мороза за ґрати. Не я запустив бумеранг.

Так і сталося, сталося навіть більше, ніж сам Мороз міг передбачити і чого цілком певно не припускали його ґнобители, які заперотили його на довіготіс ув'язнення та застосували до нього найбільш рафіновані моральні і фізичні тортури. Випущений бо в Мороза в'язничний бумеранг совєтських ґнобителів із небувалою силою відбився та з кожним днем більше й більше вдарив в найбільш болісне місце того, хто його випустив — совєтську робо-власницьку імперію.

Це вже така українська доля, що ми є останні з тих, яким цікавиться світ. У західному світі досі було багато відгомінів в обороні людських, російських та інших дисидентів у Совєтському Союзі, а про українців згадувано тільки в раді-годи, й то між рядками.

Випущений в Мороза совєтський бумеранг доосновно змінив ситуацію. Валентин Мороз уже сьогодні став світовим символом, з одного боку, жертви народолюбного совєтського режиму, а з другого боку, такий справді героїчний бо-ротьби проти совєтської негідності. Про того самого Ва-лентина Мороза, про якого під час його безумного засуду чотири роки тому ще ніхто в світі нічого не знав і не гово-рив, сьогодні говорять міністри і законодавці, в самому Конгресі ЗСА десятки конгресменів і сенаторів підтриму-ють резолюцію в його обороні, про нього говорять на ве-ликих міжнародних зібраннях, його терпіння і його бо-ротьба з темою коментарів світової преси, Валентин Мо-роз зрушив лавину міжнародних протестів проти совєтського беззаконня. Коли ж мова про українців, то виступи в обороні Валентина Мороза — голодом страйки нашої мо-лоді і жіноцтва, численні маніфестації, включно із однією з найбільших, яка відбулася минулої неділі в Нью Йорку, безчисленні листи і телеграми до законодавців — зрушили і зворушили наші громади в найбільшій мірі. При цьому Валентин Мороз далеко не єдиний і про це говорять світ.

Совєтські верховоди мають ще останню нагоду бо-дять заґадити для себе самих удари випущеного ними в Мо-роза бумерангу, якщо послухають висловленої під час не-дільної маніфестації поради стейтсвого ньюйоркського ге-нерального прокуратора Лефковича та негайно звільнять Валентина Мороза і на його місце у Владимирський тюрмі посадять тих, які його так беззаконно заперотили. Вони бо випустили бумеранг і вони додали порцію масла до во-гню, про що говорив Мороз у своєму „Замість останнього слова“.

Перемога ідеї свободи

Виставку мистців-некомформістів у Москві, що відбу-лася після розгрому попередньої такої ж виставки совєт-ською поліцією, „чорною сотнею“, треба розглядати як видатну перемогу ідеї чи принципу свободи мистецького вислову. Ця перемога прийшла у висліді натиску публіч-ної опії в цілому світі, якою цисловлено загальне затри-воження і глибоке обурення брутальним нищенням творів мистецької творчості і здавлювання з допомогою поліції свободи мистецького вислову.

„Цього ніколи не сталося б без натиску зі Заходу, силь-ного натиску“ — тверджували самі мистці-некомформісти, а присутні глядачі заявляли, що такого, як ця виставка, не було за весь час існування совєтської системи. Звичай-ний у нормальних обставинах факт, перетворився у прямо історичного значення подію, безприкладну у совєтському публічному житті.

Як правильно відзначив поет Євгеній Євтушенко, не йдеться тут про те, яку мистецьку вартість мають вистав-лені картини, але про сам факт, що така виставка мала місце і що картини того роду на такій виставці найшлися. Очевидно, на основі цієї однієї події не можна робити ще загальною висновків щодо дальших виглядів для ві-дільного розвитку мистецької творчості у совєтських умо-вах. Треба, однак, погодитися з одним совєтським студен-том, який висловив думку, що „це мусить бути початком, а не кінцем“. Оптимізм повісив від твердження органі-заторів виставки, що вони не думають вдовольнитися дося-гом, а будуть змагатися за це, щоб мати право на дальші вільні виставки в галереях і під відкритим небом. Іншими словами, мистці готові продовжувати свій відважний вик-лик совєтській тоталітарній системі.

У зв'язку з цим треба також затронуть важливість і виняткове значення радіопередачі із західних країн до СС-СР, в тому таких як „Голос Америки“, „Голос Канади“, „Радіо Свобода“, Ватиканського радіо й інші, які передають до ССР правдиву інформацію про підсовєтську дійсність, про події і факти і впливають тим чином на формування там публічної опії. Для всіх цих засобів масової інформації, спрямованої до ССР, виставка мистців-некомформістів дала свідчення про добре виконану ними функцію інфор-матора. Цей дуже конкретний факт повинні мати в першій мірі на увазі західні урядові кола, зокрема в ЗСА, і пере-статі піднімати питання про доцільність — з уваги на „по-літику відпущення“ — обмежити потрібні на таку інфор-маційну працю фінансові засоби.

Совєтський дисидент попросив у Швейцарії права азилу

Люцерн. — Згідно з по-відомленням Асоціації Прес, совєтський релігійний письменник Анатоль Левітін, який вийшов з ССР, одержавши візу на вїзд до Ізра-їля, по прибутті до Швай-царії звернувся до швайцар-ського уряду з проханням право на політичний азил. До Люцерні Левітін прибув з Відня, щоб тут роз-почати лікування хворобою серця.

БАГАТОМОВНИЙ ЛИСТ

Лист Юрія Дзюби з Харкова до Міністерства внутрішніх справ ССР

Листе недавно, понад три роки пізніше, за кордо-ном став відомий текст листа, що його ще в квітні сім-десят першого року надіслав із Харкова молодий украї-нець Юрій Дзюба на ім'я тодішнього генерального сек-ретаря Об'єднаних Націй У Танга. Цей лист був копі-єю листа, надісланого його автором у березні 1971 р. до Міністерства внутрішніх справ ССР — з проханням, щоб йому дали можливість виїхати із ССР та з пояс-ненням, чому він вирішив покинути країну свого гро-мадянства. До цього листа, написаного російською мо-вою, додано супровідного листа до У Танга англійсь-кою мовою. Текст обох листів, одержаних від редакції „Радіо Свобода“, публікуємо в перекладі на українську мову.

„Панові У Тангу. Органі-зація Об'єднаних Націй, Нью Йорк, З'єднані Стей-ти Америки. Від Дзюби Юрія Володимировича, СС-СР, місто Харків, 51, Ключ-ковська вулиця, 346а, квар-тар 16. 27-го квітня 1971-го року.

Шановний Пане! Прикла-дую свого листа до Міністер-ства внутрішніх справ ССР. Цього листа послано до Мі-ністерства в березні 71-го ро-ку. Через тиждень представ-ник Міністерства в Харкові Давидов (вулиця Дзержин-ська 14) усно відповів мені відмовою. Я дуже буду радий, якщо Ви допоможете мені емігрувати з Совєтско-го Союзу та звільнитися від совєтського громадянства. Наперед дякую Вам, із щирою пошаною — Дзюба Юрій“.

Текст листа Юрія Дзюби до Міністерства Внутрішніх Справ ССР (в перекладі з російської мови)

Я, Дзюба Юрій Володимир-ович, 1950-го року наро-дження, українець; ніни ме-шкаю за такою адресою: ССР, Харків — 51, вулиця Ключковська, квартира 16. В цьому листі я заявляю, що маю намір покинути країну мого теперішнього перебу-вання та просити представ-ників влади З'єднаних Стей-ти Америки про надання мені права на вїзд до З'єд-наних Стейтв.

Основною причиною мо-го рішення покинути Совєт-ський Союз є ідеологічні роз-біжності з лінією, що її про-водить КПСС у державі, громадянським якої я є. В ос-новному ці розбіжності поля-гають у наступному. Вони впливають із логічної аналізу суспільного життя, прожитого мною самим, та з аналізу суспільного життя, середовища, яке мене оточує.

Свідоме життя молодого лю-дини (в ССР) починається з прибування до моменту його вступу до лав ВЛКСМ (Ком-сомолу), тобто — приблизно з 15-ти років. Саме в цьому віці до ВЛКСМ потрапляє і я. Заради істини слід відзна-читися, що до комсомолу, як, зрештою, і до піонерів, прий-мають геть чисто всіх. Най-менші хитання при вступі, а тим більше — відмова від вступу, жорстко придушу-ються адміністративними за-ходами. Це дуже впливає на те, що не сформовану психіку молодого людини, і вона, не маючи змоги протиставитися цим заходам, у переважній більшості випадків підкоря-

ється волі керівництва. З цього моменту починається формування людини, яка цілковито підлягає вказів-кам зверху: людини, яка сприймає ці вказівки за яку-сь монету, без критичного погляду до них; людини з психологією ідейного раба. На комсомольських зборах підносять питання, які по-суті не вимагають вирішен-ня. Усі голосують одностай-но, зі спокійним сумлінням. Поступово це стає звичкою. І я пам'ятаю ні одних зборів, де хто-небудь утримува-в б від голосування чи го-лосував би проти.

До чого доводить таке іде-ологічне ділення на молоді, яскраво видно з історії ста-ліньського культу особи, та-ко ж для життя Сталіна, та на-віть і не відразу після його смерті, не знайшлося людей здібних протистояти культу-рі. Як і тепер, усі поспіхалися, лягали в долони на збо-рах і голосували одностай-но. І горе було тим людям, що навіть у вузькому колі обмірковували піддати сумні-ві правоту „батька наро-дів“.

На щастя, тепер справа змінилася на краще. Шкода лише, що зміна сталася не завдяки волі народу, згідно з засадами демократії, а знову ж таки згорі, завдя-ки тій боротьбі за владу, яка там виникла. А методи вико-нання молоді, які збереглися з надалі, на мою думку, не можуть гарантувати від ви-никнення якогось нового культу, — чи то культу особи (живої й пропавшої або ж померлої), чи то куль-ту цілої групи таких осіб. Залишається лише поклада-ти надії на мудру партію, що, можливо, там, на їхніх зібраннях, підносять кон-кретні питання, і до них під-ходять всебічно та критично члени партії — кожен зокре-ма. Чи це справді так, я ніколи про це не зможу те-пер довідатися, але треба сподіватися, що так; адже сама партія в своїх органах преси кажує на свою муд-рість та правоту своїх рі-шень, тому й хочеться в це вірити.

Надзвичайно важливим за своїм значенням є пита-ння про постійне та вперте руйнування релігії в мій країні. Хоча за законом ко-жен громадянин ССР фор-мально має право на своє віровизнання, проте фактич-но влада вживає всіх заходів, у тому числі й адміні-стративних, щодо таких осіб. Я, православний християнин від народження, не маю мо-жливості навіть придбати

декоративні елементи і все-свійкий, а змістово українсь-кий. На виставці мав біль-ше картин, але серед них визначалося особливо „За-чароване дитинство“. Степан Рижок у мистец-кій творчості має свій спеці-альний стиль у рисунку, о-собливо у класичній фарбі і колірній грі. Це зокрема помі-чалося на картині „Молю-ва“.

Вогдан Савчук належить до вдумливих мистців. Див-лячись зовсім поверхово на його твори, може видава-тися, що в них немає пот-рібної виразності, коли ж до них приглянутися ближ-че, то мимовільно розкрива-ється широка палітра з глибокою перспективою. Ко-жний мазок пензля вирос-тає виразніше і в загально-му образі у жовто-зеленку-ватих осінніх кольорах стає

Віблєю, щоб вивчати свою православну віру. Нде в книжкових крамницях такої літератури нема. В бібліоте-ці імена Короленка в Хар-кові є лише просторі критич-ні матеріали з питань релі-гії. Але ж вивчати праці ко-муністичних пророків на-примують за першоджерелами, а ніяк не за оглядо-вою літературою. Як же я можу вивчати Віблєю за критичними, антирелігійни-ми замітками. Всюди ввесь час закривають дрібні церк-ви, що веде до виникнення в окремих сільських місце-востях різноманітних релі-гійних сект, які, не маючи загального керівництва, ін-коли помилково вилучають ствердження Віблєю істини та сприяють спотво-реному розумінню христия-нської віри. У Благовіщенсь-кому соборі в Харкові збира-ються в основному люди літнього віку, дуже рідко там можна помітити молоді людину, що хреститься. Зі свого особистого досвіду я знаю, що ці літні віруючі люди дивляться на молодих людей, що заходять до цер-кви з цікавістю, як на брид-ких каченят і часом вимага-ють, щоб вони пішли геть із церкви, кажучи, що це міс-це не для них, а для старих. Як же це так? Де ж молодим людям можна при-лучитися до пізнання вели-кої мудрості релігії? Нев-же ж вони стануть духовно-вими, відвідуючи низько-пробні танцюльки в парку Горького, чи випиваючи бі-ля гастрономів спарті на-пой? Однак, здається, нашо-му керівництву все таки краще, щоб молоді або за-лишилися в духовній убого-сті, або ж повторювала пар-тійні догми.

Вже сам той факт, що ук-раїнець пише цього листа російською мовою, говорить про великий занепад украї-нської національної культу-ри в Українській ССР. Від самого дитинства мене зму-шували навіть і думати про російському. Для цього від самого дитячого садка і далі в середній школі вся вико-на й загальноосвітня праця провадилася російською мо-вою. Хоч що існують школи, де викладання провадиться по-українському протягом вісьмих класів, кількість та-ких шкіл з кожним роком не зростає, а зменшується. А старші класи провадять нав-чання тільки російською мо-вою. У вищих навчальних закладах української мови взагалі не вивчають, і тільки у Львівському та Київсь-кому університетах усі пред-мети викладають українсь-кою мовою. Виходить, що для досконалого знання сво-єї мови я мушу їхати в інші міста і вступати тільки до університету. Це дуже сум-ний факт. Навіть газета хар-ківських комуністів „Крас-ное знамя“ видається росій-ською мовою. На телеба-ченні переважна кількість передач транслюється з Мос-кви. В магазинах, рестора-нах і дальніх усі розмовля-ють тільки російською мо-вою. Якщо заговорити з ни-ми по-українському, то це викликає певною мірою на-віть огиду до тебе. Навіть і

в магазині, що називається „Українські сувеніри“, про-давці говорять по-російсь-ко. Де ж Україна? В кни-гарнях ніколи не можна ді-стати твори Тараса Шевче-на. Мені вдалося дістати щойно в магазині, який спеціалізується на пер ед-платних виданнях. Навіть у бібліотеках, коли береш кни-жку українською мовою, по-мічас гідливу посмішку бібліотекаря. А він же осві-чена людина, і що зневажа-до української мови він оче-видяно набув від своїх на-ставників. Залезення Моск-ви про розвиток національної української культури в СС-СР виглядає сміховинним.

Викликає повагу бажання прибалтійських народів абе-регти свою мову й культуру. Одного разу, перебуваючи в Талліні, мені доводилося розмовляти з молодими ес-тонцями по-англійському, бо вони абсолютно не реагую-ли на мої запити по-російсь-кому.

Слід згадати про занепад і російського мистецтва. В театрах ідуть революційні п'єси, що вихваляють му-дрість вождів; художники малюють незліченну кіль-кість картин, що зображу-ють мудрих вождів; а пись-менники й поети забурдю-ють сторінки книг і журна-лів своїми хвалебними ода-ми. Ті ж ділячі мистецтва, які займаються (чиство) ліри-кою, взагалі не пробивають-ся на сторінки книг; а тих людей, які критично підхо-дять до життя і творять ге-нійні твори, або протоло-блють поза законом (їхніх книг не друкують, а ті, що їх було надруковано раніше, вилучають з обігу), або ж навіть висилають у небажач-ний поїзд, як то кажуть — „по лєнінським місцям“.

Деяким із них щастить опи-нитися за кордоном, і звідти їхні твори до нас не дохо-дять.

Дуже своєрідні в нас і ви-бори до різних державних органів. В кандидатах на од-не місце найчастіше пропо-нують одну особу, а утри-мання від голосування роз-глядається, за словами від-повідальних за вибори осіб, як вислід незадоволення ра-дянським ладом і порядка-ми.

Довідатися, як живуть лю-ди в інших країнах, чим во-ни захоплюються, якої вони думки про нас, можна лише прочитавши газету „Прав-да“ та інші газети, які її повторюють, чи побачивши на телебаченні коментарі Валентина Зорина, або ж по-слухавши передачі закор-донних радіостанцій. Як твердять наше керівництво, закордонні р а д і о с т а н ц і ї ставлять усе з ніг на голову, тому користуватися цим джерелом інформації не ре-комендується. З цією метою в нас заборонено широко поширене на Заході, та і се-ред країн народної демокра-ції, своєрідне „гобі“ — по-лювання за радіостанціями різних країн. У них займа-ється цим може кожен, хто лише бажає. Як правило, основну масу таких „полю-вальників“ становлять моло-ді люди. Почувши на відпові-дь кілька мільйонів літ, щоб за-

вразним і зрозумілим, що помічалося на картині „За-рослі дорogi“.

Сурмах Ярослав вистави-ла твори з української те-матик. Її твори декоратив-ні, з них віс свіжість, укра-їнським народним живопис-ом. Такою була на вистав-ці картина „Ярмарок“. Крім того Я. Сурмах є добрим ілюстратором.

А. Солтис дав дві олійні картини „Без назви“, які вказують на оригінальність і вдумливість автора.

Ярослав Стадник свої тво-ри „Ліс“, „Натюрморт“ і „Квіти“ представив відмін-но і дав нове осмислення. Його домінуючі кольори те-мні-сіні й зелені з проблем-ським жовтом.

Наталія Стефанів мала гарні кресанди виконані в темних зеленіх кольорах, які переливались у синь. Кар-тини: „Ріка на весні“ і „Кра-сива“ виконана іншою технікою.

Вогдан Титла належить до дбайливих і вдумливих мистців. Добрий в рисунку, знайний, як аквареліст. На виставці мав дві олійні кар-тини: „Ріка навесні“ і „Кра-сави“. Поруч того працює, як мистецький ілюстратор

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яценко

РАДІОАСТРОНОМІЯ

В 1931 р. американський радіоінженер К. Янський з Велл Телефон Лябораторії в часі дослідів над перешкода-ми атмосфери у відборі ра-діохвиль звернув увагу на характеристичне шипіння, що появлялося кожний раз, коли він напрямив антену в бік Молочного Шляху. Це шипіння нагадувало, до де-якої міри, звук футбольних змагань з далекої віддалі.

Але, мимом усій зусилл йому не вдалося зидентифіку-вати його причинника. Тоді він поставив сміливу гіпоте-зу, що джерелом цього ши-піння є русло радіохвиль, що пливе до нас з космічних сузір'їв.

Гіпотеза Янського вияви-лася правдивою і його вважають сьогодні засновни-ком радіоастрономії.

Систематичні радіоастро-номічні дослідження розпо-чаті щойно в 1944 р., вико-ристовуючи розвиток радіо-техніки, тобто радіокolleкції, по-успішним експерименті о-держання відбитої радіох-вилі з поверхні місяця.

Сучасна радіоастрономія — це діяльність астрономії, що займається дослідженням ко-смічних об'єктів за їхнім ра-діовипромінюванням і від-битими радіохвилями, на-врядом до них потужним радіопередавачами і зем-лі. Коли оптична астрономія є обмежена дослідом тільки тих небесних об'єктів, що висилають в простір власні або відбиті проміння, радіо-астрономія має змогу дослі-джувати також „темні“ об'є-кти в просторі, без огляду на їх відстань та метеороло-гічні умови. Загальне га-лактичне радіопромінюван-ня зумовлене тепловим вип-ромінюванням міжзоряного газу релативістичних (дуже швидких) електронів та то-чкових (дискретних) енерге-тичних джерел, найінтенсив-ніші зкупчення яких міс-таються в сузір'ях Кассіопеї, Лебедя та Тельця.

Дослідження радіохвиль, відбитих від космічних об'є-ктів, дають змогу астрономам визначити їх величину, від-стань, хімічну структуру та фізичні властивості їх по-верхні.

Одна з найбільших радіо-обсерваторій є в місцевості Чешайр в Англії, що нале-жить до університету Мен-честер. Ця обсерваторія зай-мається реєстрацією народних та смертєй зір. Ті події від-новлює олівець зеленого світла, що передає астроно-мам вістки про радіозорі з космічних просторів, чи це зоря — немовля, що приїшла на світ, чи це зоря-старець, що догорає в холодних про-сторах весвітв. За радіові сигнали пралять їх „поро-дові квілини“, чи „смертні судорги“. Але слід мати на увазі, що ті радіосигнали по-дорують з таких далеких відстаней, що навіть при скорості світла (186,000 миль на секунду) їх забірає кілька мільйонів літ, щоб за-

вразним і зрозумілим, що помічалося на картині „За-рослі дорogi“.

Сурмах Ярослав вистави-ла твори з української те-матик. Її твори декоратив-ні, з них віс свіжість, укра-їнським народним живопис-ом. Такою була на вистав-ці картина „Ярмарок“. Крім того Я. Сурмах є добрим ілюстратором.

А. Солтис дав дві олійні картини „Без назви“, які вказують на оригінальність і вдумливість автора.

Ярослав Стадник свої тво-ри „Ліс“, „Натюрморт“ і „Квіти“ представив відмін-но і дав нове осмислення. Його домінуючі кольори те-мні-сіні й зелені з проблем-ським жовтом.

Наталія Стефанів мала гарні кресанди виконані в темних зеленіх кольорах, які переливались у синь. Кар-тини: „Ріка на весні“ і „Кра-сива“ виконана іншою технікою.

Вогдан Титла належить до дбайливих і вдумливих мистців. Добрий в рисунку, знайний, як аквареліст. На виставці мав дві олійні кар-тини: „Ріка навесні“ і „Кра-сави“. Поруч того працює, як мистецький ілюстратор

красивд" і Кетсцькільські го-ри" — полімер.

Деонісій Шолдра — ори-гінальний мистець. Його твори сповнені життя. Кольо-рит похорон-темний з про-блисками теплих чи насто-рожуючих кольорів. Таки-ми були картини на вистав-ці „Процесія“, „Розшика“ і „Мадонна“.

Константин Русич - Шонк своєю мистецьку творчість концентрує на емалі. Це складний процес мистецької творчості, в якій Шонк на-брав рутинної вирази. Те-матика його творчості різ-на. На виставці були три картини — „Тайна Вечера“, „Лісова царина“ і „Голова коня“.

Тарас Шумиловч безпе-ребіно працює над собою. Це помітно по його творах, що були на виставці: „Перед снігом“, „Півень“ і „Квіти“.

Ірина Шухевич мала на виставці три картини: „Портрет Юрка“, „Ліса“ і „Моя мати — погріб“. До-мінували мутні, теплі бар-ви, які не давали виразнос-ти рисунку.

Тома Шепко скромний, але творчо — активний і талановитий мистець. На його майстерно виконаних аква-

репях, „Тихе плесо“ і „Бері-зка серед мряк“, помітна дбайлива й квірна рука. Картина „Джаз“ (акрилік) говорить про творчу уяву автора.

Христіна Смішкєвич-Юр-ків — з виставлених трьох картин видно, що вона сво-єю творчістю спирає на іконоп-ісі.

Осіпа Яворська „старість у своїй творчості не гово-рять того, що вже, сказано. Творить нове, це помітно по її тематичній і осмисленій та-вору. Ці елементи підкреслю-вала картина „Забуття“.

Окремо слід назвати моло-ді, але молодіші парості в об-разотворному мистецтві, що брали участь у ювілейній виставці. Христіна „Горі-лаєвська мала на виставці цікаві під оглядом рисунку і технічного виконання три картини: „Красивд“, „Ліса“ і „Дерево“. Вони були поза каталогом. Має всі да-ні утвердити себе у мистец-кій творчості.

Дарія Дорош своїми тво-рами виявила оригіналь-ні. Її твори відрізнялися від інших не тільки кольора-ми, але й формою. Безпосе-редньо перед відкриттям (Продовження на стр. 4-й.)

Микола Галіа

ЮВІЛЕЙНА ВИСТАВКА ОМУА

Лавро Полон мав на вист-авці одну цікаву картину — „Ніч в Таско“, на якій зображено комплекс буди-нків з ратушею на тлі бурх-ливого красивду.

Оксана Полон-Лукашевич належить до цікавих мист-ців. Її твори проблематичні, над якими все треба замис-лятися, зокрема це було ви-дано на виставленій картині „Нічна дія“.

Рем, це український мис-тець татарської національ-ності. Пішу, український мистець тому, що він у сво-ій мистецькій творчості є су-то український і під огля-дом тематичним, живопис-у, і кольорату. Він ще не так давно жив у Києві. Украї-нська культура його повні-стю пополнила. Він її не тільки полював, але рівночасно збагачує своїми цінними творами. Його живопис має

вразним і зрозумілим, що помічалося на картині „За-рослі дорogi“.

Сурмах Ярослав вистави-ла твори з української те-матик. Її твори декоратив-ні, з них віс свіжість, укра-їнським народним живопис-ом. Такою була на вистав-ці картина „Ярмарок“. Крім того Я. Сурмах є добрим ілюстратором.

А. Солтис дав дві олійні картини „Без назви“, які вказують на оригінальність і вдумливість автора.

Ярослав Стадник свої тво-ри „Ліс“, „Натюрморт“ і „Квіти“ представив відмін-но і дав нове осмислення. Його домінуючі кольори те-мні-сіні й зелені з проблем-ським жовтом.

Наталія Стефанів мала гарні кресанди виконані в темних зеленіх кольорах, які переливались у синь. Кар-тини: „Ріка на весні“ і „Кра-сива“ виконана іншою технікою.

Вогдан Титла належить до дбайливих і вдумливих мистців. Добрий в рисунку, знайний, як аквареліст. На виставці мав дві олійні кар-тини: „Ріка навесні“ і „Кра-сави“. Поруч того працює, як мистецький

Музичний Садочок УМІ

У Філадельфії вже декілька років музичний садочок Українського Музичного Інституту, який згуртовує наших малюток дошкільного віку. В першому році утворювалося до садочка 12 дітей, з кожним роком число дітей побільшується, минулого року було вже 22-ох малюток.

Приміщення садочка є вигідне й незвичайно приємне для дітей. Воно є в перовних залах при 11-й вулиці з потрібними музичними інструментами й іншим приладдям. Користування — за мінімальною оплатою.

Тим спеціалізованим музичним садочком від початку існування керує Галина Сагайда Порітко, тепер при допомозі студентки музичного факультету, пластунки Катрусі Оранської. Лекції підготтовані дуже дбайливо, переплітаючи гру, співом, малюванням — розповіддю та практичними ручними роботами, в чому діти себе найкраще виявляють.

Пописові виступи дітей садочка є дуже популярні й наші громадяни й церковні організації часто запрошують музичний садочок до виступу на їхніх імпрезах, на яких малюток з успіхом виконують — збірні вправи, співають, грають на різних інструментах поодинокі й збірні та виводять хороводи.

Корисним і повчальним для дітей є відвідини садочку музичними дітьми, які демонструють гру на різних інструментах. Взагалі в садочку уживається найновіший метод науки дітей дошкільного віку, виключаючи ці нові методи до індивідуальних і групових занять.

Д-р Глорія Єдинак

Д-р Глорія Єдинак

Ентузіаст, щільний працьовник і рушій збіркової кампанії Фонду Катедри Українознавства в Честері і Бостоні, Глорія Єдинак здобула цього року в Гарвардському університеті докторський ступінь з антропології.

Вивчаючи близько свого головному ділянці студій, Глорія є крім того співробітницею Українського Наукового Інституту Гарвардського університету, була учасницею семінарів українознавства, є авторкою обширного огляду праці Зінкевича і Круця „Антропологічна характеристика давнього населення території України“.

Д-р Єдинак звільнилася, завжди усміхнена, активна членка українського гарвардського середовища. Крім наукових зацікавлень, вона також бере участь в культурно-розважальних імпрезах і належить до гарвардської групи для вивчення українських народних танців.

Глорія закінчила Гаузер коледж в 1967 р., спеціалізуючись в біології. Відтак поступила на студії антропології до Гарвардського університету. Її студії закінчила в червні цього року докторатом.

Вона володіє, крім англійської і української, ще чотирма іншими мовами. Її шість обширних наукових статей з кількох ділянок антропології надрукували відомі американські й югославські журнали. Практичні антропологічні семінари та праці в

Координація в дії

(З нагоди недалеких Дошкільних Днів у Чикаго)

Мабуть ніщо не є так важке на українському організованому терені, як координація, співпраця і взаємна підтримка одних чинників другими. Легко схвалюються на з'їздах об'єднання і координаційні установи, але рідко, або лише з трудом, вони себе оправдують у практичній дії. Не легше воно і у виховній діяльності, в цьому випадку на полі дошкільного виховання. Створені 1971 р. Крайові осередки дошкільки, які мають за завдання спільними силами різних організацій (очевидно тих, які ділянку дошкільного виховання займаються) впливати на розвиток дошкільки у різних його видах і формах, з трудом пробиваються у гущі нашого культурно-освітнього життя, не маючи зрозуміти, чи менше як школи українознавства. А адже ж це дошкілька це власне перший ступінь українознавчої освіти і національної педагогіки, часто передумова для знання української мови. Во не всі батьки — українці навчають дітей рідної мови і вимагають, щоб це за них зробила українська світличка і школа українознавства, тобто за чотири родини в тиждень вивчили дітей української мови і це дали їм знання-української культури, отже довершила чуда. І такі „чуда“ справді часто довершуються, бо коли трирічна дитина починає говорити по-українськи, вона вкладається в українську виховну систему і так поступово формується її українська духовність.

Тому з більшою увагою треба було б нам ставитися до українського дошкільки і дбати за його розвиток тепер і на майбутнє. І з таких причин влаштовуються Дошкільні Дні в Чикаго 5-6 жовтня ц.р. Буде це третя цього року імпреза; перша була у Філадельфії 1971 р., друга в Рочестері 1972-го.

Дошкільні дні в Чикаго побудовані на програмі під трьома аспектами: педагогічно-методичному, громадсько-суспільному і координаційному. Тому на порядку днів будуть: зустрічі учительств і вихованців з різних світличок Чикаго й інших місцевостей і їхні методичні заняття, практична лекція і конференція, а відтак доповідь „Методичні засоби в сучасній світличці і дошкільній класі“, п-і І. Тарнавської з Детройту, та дискусія. Два панелі для батьків і громадян, перший п. н. „Виховання української дитини“ з участю панелістів: д-ра Цимбалістого, д-ра Дарії Маркусє і д-р Людмила Кодельської. Другою точкою цієї ж ділянки буде панель „Виховна програма української жіночої організації“, в якій панелістами будуть представниці чотирьох організацій ЗСА: Союзу Українок Америки, Українського Золотого Хреста, Об'єднання Жінок ООЧСУ і Об'єднання Православних Сестриць УАПЦ.

З координаційної ділянки буде доповідь „Координація праці українського дошкільного виховання“ м-р Оксана Генгалю з Філадельфії та Загальні Збори Крайового Осередку дошкільки ЗСА із звичайним порядком нарад.

Дошкільні Дні триватимуть в суботу й неділю, 5-6-го жовтня ц.р. Їх підготувала Управа Крайового О-

середку Дошкільки ЗСА і Округу Рада СЧА в Чикаго. Запрошені є педагоги, вчителі і громадяни, яким не байдуже українська виховна справа. Тому організатори очікують прихильного відгуку на своє запрошення. Гостей з-поза Чикаго просить оголошувати свою участь заздалегідь, окрема, якщо вони потребуватимуть приміщення. Зголошуйте на адресу Льюїс Шандри в Чикаго, 1320 So. Western Ave. Park Ridge, Ill. 60088.

І. Пеленська

УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА у великому смутку повідомляє Членство і Прихильників української вільної науки, що 28-го вересня 1974 р. відійшов у Вічність, м-р 81-го року життя

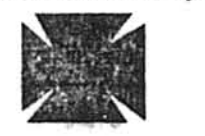
Проф. МИРОН ЗАКЛИНСЬКИЙ

член НТШ, історик, професор Інституту Українознавства НТШ і підполковник в Нью-Йорку, старший дослідник-історик Інституту НТШ, УСС-а і учасник Визвольних Змагань на львівському фронті, пластуний сина, автор історичних розвідок і підсвідомі спогади, суспільно-громадський діяч.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родина Пошитою складаємо щирі слова співчуття.

Ділимось сумною вісткою з Рідними, Земляками і Прихильниками тут і в Україні, що в Чикаго, Іллі-ноїс, помер 15-го вересня 1974 року, несподівано, відійшов у Вічність на 75-му році життя, учасник Визвольних Змагань в рядах Української Галицької Армії

св. п. МИКИТА СЕМЕРЕНКА

ПАНАХИДА була відправлена в середу, 18-го вересня, а ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ — 19-го вересня 1974 р. з укр. кат. Собору Святих Володимира й Ольги в Чикаго.

Талантливий народознавець на українському католицькому кладовищі св. Миколая в Чикаго, Іллі-ноїс, помер 17-го вересня 1898 р. в Боратині, пов. Бродів. Був вірним сином свого народу і укр. кат. церкви. В Чикаго був членом парафіяльного хору, місцевого Відділу ООЧСУ і Об'єднання Бушних Воїнів Українців Відділ Чикаго.

Залишив горюче прибуття дружини Стефанії, сестри Теодосії, онука Григорія, близьку і дальшу Родину в Україні, а тут на чужині велике число Земляків і Дру-зів.

Хай чужа, але пріємна земля, буде Той легкого дорогий Похоронний наш.

ЗЕМЛЯКИ ОБ'ЄДНАННЯ Б. ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ в ЧИКАГО

Ділимось сумною вісткою з Членами Братства УСС і Українським Громадянством, що дня 29-го вересня 1974 р. невідомо помер

бл. п. МИРОН ЗАКЛИНСЬКИЙ

б. четар, учасник Визвольних Змагань в рядах УСС і УГА.

ПАНАХИДА відбудеться в середу, дня 2-го жовтня 1974 р. в похоронному заведенню Петра Яреми при 129 Схід 7-ма вул., о год. 8-їй веч.

ПОХОРОНИ — в четвер, дня 3-го жовтня 1974 року.

Братство УСС — Станиця Нью-Йорк

Замість квітень на списку могилу

бл. п. Петра Футея

зложив 51.00 доларів на „Церкву в Потрєбі“ СПІВРОБІТНИЦІ ПОГО ДРУЖИННИ а LION KNITTING MILLS Cleveland, Ohio

ПОДЯКА

З волі Всевипинного невідомо відійшов у Вічність, по заслужену нагороду, 6-го вересня 1974 року (на квітень пошитою дата) наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ВУНКО

Проф. ЛЕВ РУДАВСЬКИЙ

Цього дорогою складаємо особливу, приємну пошту Панству Мричам за їх так сердечну, широкі і великодушну пошук, як рідном так дорогим для нас Панству Гали-там.

Щиро дякуємо о. крилошанин О. Кляшоті за Панахиду, похоронні відправи і праймальні слова в церкві, Іллі-ноїс, Гамоті за праймальні слова над гробом, а проф. Гранов-ському за слово під час трини та всім Дружинам і Знайо-ми з католицької і православної громади за так числен-ну участь і свій під час похоронних відправ. Дякуємо та-кож сердечно за гарні квіти, за зворушливі вірші спів-чуття та за Службу Богу.

Хай Господь милосердний вишгородить Усіх щедри-ми дасками.

ЗЕНОВІЯ — дружина Д-р ОТЕКСАНДЕР з іменного АНІТОКО — сестра ІВАННА ОТЕКСАНДЕР — сестра Д-р мед. ОТЕКСАНДЕР СПІЛЬНИЦЬКИЙ — сестрини ЗЕНОВІЯ СПІЛЬНИЦЬКИЙ з іменного ТАВІНО і донька ІОСІФІНО — сестрини

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ в ЕКЗІЛ „СЛОВО“ влаштовує — в Нью-Йорку, в суботу, 5 жовтня 1974 р. о 7-їй год. вечора в приміщенні Літературно-Мистецького Клубу

ДОВОДІТЬ

гостя з Едмонтону, літературознавця ЮРІЯ СТЕФАНІКА „ЦИКОМ ШАХІНИ РОМАН ЕМІНІ АНДІСЬКОЇ“

Вечір відкриве Голова ОУП „Слово“ проф. ГРИГОРІЙ КОСТОК. Доводить попередить вступне слово поета ВОЛДИКА КРАВЦЕВА. На що небудешку імпрезу запрошуємо Українців нашої Метрополії.

УПРАВА ОУП „СЛОВО“

Головна Управа Організації Оборони Чотирьох Свобід України повідомляє членство і українське громадянство, що 2-го і 3-го листопада 1974 р. (субота і неділя) в готелі Коммодор, 42 вул. і Лексингтон Авеню — відбудеться —

XVII З'їзд ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ в ЗСА

ЗА ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

СУБОТА, 2-го Листопада 1974 р.

1. Реєстрація делегатів — 8:30 ранку
2. Відкриття З'їзду — Молитва — 10-та год.
3. Вибір Президії З'їзду
4. Схвалення протоколу 16-го З'їзду
5. Затвердження порядку нарад
6. Вибір Комісії: Мандатної, Номінаційної, Резолюційної, Пресово-інформаційної, Господарчої - фінансової, Статусової
7. Звіти про працю: а) ГУ ООЧСУ, б) Організаційного Суду, в) Контрольної Комісії
8. Запрошення Мандатної Комісії ПЕРЕРВА
9. Дискусія над звітами
10. Висновки — Удільня абсолютної Головної Управи ООЧСУ

Вступ на бенкет — \$15.00, подружжя \$25.00. В усіх справах З'їзду, просимо звертатися до ГУ ООЧСУ (P.O. Box 304, Нью-Йорк, Н. Н. 10003. Тел. 982-1170)

ЗА ГУ ООЧСУ:

І. Волчук, голова В. Лещенко, секр.

ВНЕРІШНІ В ІСТОРИ... БРІДЖОВИЙ — DUPLICATE — ТУРНІР на СОЮЗІВЦІ в суботу, 7-го грудня 1974 року Деталі турніру у чергових оголошеннях.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ НЬО-ЙОРК та КАРПАТСЬКИЙ ЛЕГІОНАРСЬКИЙ КЛУБ — влаштовує —

ОСІННЮ ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ в днях 5-го і 6-го жовтня на Оселі УНС „СОЮЗІВНА“

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧ:

СУБОТА, 5-го ЖОВТНЯ:

1. Реєстрація членів ТУТА та КЛК.
2. Тенісний змагання КЛК (реєстрація змагання — год. 9-та рано).
3. Коктейль — год. 6-та веч.
4. Спільна вечеря — год. 7-ма веч.
5. Мистецька програма — год. 8:30 веч. у якій візьме участь відомі Впов. членів ТУТА, членів КЛК та Гостей, просимо замовляти кімнати в Управі Союзівки, тел. (914) 628-5641.

співачка ІЛІ МАПКО, при форте-піано МАРИЧКА ГЕНА

6. ЗАВАГА в ТАНЦІХ — година 9:30 веч.

НЕДІЛЯ, 6-го ЖОВТНЯ:

Богослуження в каплиці Союзівки. Закінчення тенісних змагань. Спільний обід. Розваги.

МИСТЕЦЬКА ГАЛЕРІЯ ОБСАНІ ВАНЧИЦЬКОЇ авічно прохає Вас прийти на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН ХРИСТИНИ СМІШКЕВИЧ-ЮРКІВ

яке відбудеться в П'ЯТНИЦЮ, 4-го ЖОВТНЯ 1974 р., в 8-їй год. вечора у ФОТОСАЛІ БРАТІВ ВЕЗУНІВ, 4832 Н. Брод вул. у ФІЛАДЕЛФІЇ, Па.

Виставку відкриває мистецтвознавець ЮРІЙ ГІРЯ

Виставка відкрита 4, 5 і 6 жовтня 1974 р. від год. 10 ранку до 6-їй вечора.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ у НЬО-ЙОРКУ

П'ятниця, 4-го жовтня 1974 року

„СТРІЛЕЦЬКИЙ ВЕЧІР“ (В пошану 60-річчя Збройного Чину УСС)

В програмі беруть участь: ГАННА ШИРЕП, КАЛІНА ЧИЧКА-АНДРІСЬКО, д-р ІВАН КОЗАК, д-р СТЕПАН РИПЕЦЬКИЙ, ХРИСТО СЛІВНИЦЬКА (Студія Мистецького „Слово“).

Початок — год. 7:30 веч.

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРИАРХАЛЬНИЙ УСПІХ УКРАЇНСЬКОГО ПОМОСНОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЦЕРКВИ ВІДДІЛ у ФІЛАДЕЛФІЇ, Па.

— повідомляє —

що в неділю, 6-го жовтня 1974 року в залі Церкви Христа Царя при 17-їй і Каюга вул. у Філадельфії, Па. в годині 1-їй по пол. відбудуться

ШИРШІ СХОДИНИ МИРЯН на яких проведуть діляч мирняського руху УКЦ податуть обширні інформації про події, які закінчили в акції Української Помосної Католицької Церкви.

Запрошуються до членської участі Членство та Мирян Філадельфії і околиці.

УПРАВА ВІДДІЛУ

В днях 12-14-го жовтня 1974 року Відбудеться у Філадельфії, Па.

ДРУГИЙ З'їзд КОЛ. УКРАЇНСЬКОГО ВОЯЦТВА

ПОРЯДОК ІМПРЕЗ:

СУБОТА, 12-го ЖОВТНЯ, год. 9-та рано, в залі Т-на „Трибу“ 4832 Н. Брод вул. Народа Суспільної Служби Комбатантів в рамках З'їзду РАДИ СУСПІЛЬНОГО СЛУЖБИ СІЗМУ

СУБОТА, 12-го ЖОВТНЯ, год. 7:00 веч., в залі Катедру ЮВ Васильюк, у Філак Чейкі.

ДОПОВІДЬ БЕНКЕТ для відзначення 60-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРЕЛЬЦІВ

В програмі бенкету: (д-р В. Галан — промова) Марта Кокільська — сопрано Іван Керницький і Микола Попеділок — монолоти Виступи ансамблю Молодечих Організацій: Плат. СУМА, ОДУМ

НЕДІЛЯ, 13-го ЖОВТНЯ, год. 8:00 рано — Богослужба в обох Українських Церквах. Год. 9:00 рано, в залі Т-на „Трибу“ — НАРАДА СВЯТОВОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКИХ КОМБАТАНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Головна доповідь: Ген. Штабу ген. Петро Самутин

ПОНЕДІЛОК, 14-го ЖОВТНЯ — Засідання Керівних Органів Ради УКО

Рада Українських Комбатантських Організацій

Д-р Лука Луців:

ВАСИЛЬ СТЕФАНІК

СПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Ціна: \$10.00

Замовляти: SVOBODA 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ДЛЯ ВІШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ТРАГІЧНОЇ ЗАГИБЕЛІ 500 ЖІНОК — В'ЯЗНІВ В КОНЦТАБОРІ КІНГІРУ ПІД ТАНКАМИ МОСКОВСЬКОГО ОКУПАНТА — В 20-ТУ РІЧНИЦЮ заходом КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ в ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ МЕТРОПОЛІН НЬО-ЙОРКУ

в неділю, 6-го жовтня 1974 року буде відслужена о год. 4:30 по пол. в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА ПАНАХИДА а опісля о год. 5-їй по пол. в АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА в НЬО-ЙОРКУ відбудеться

ЖАЛОВНА АКАДЕМІЯ з доповіддю і мистецькими виступами До масової участі запрошуємо усе своє Членство і Громадянство.

КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МЕТРОПОЛІН НЬО-ЙОРКУ

БАГАТОМОВНИЙ ЛИСТ

(Заключення зі стор. 2-ої)

ному дивації передачу радіостанції, поштовими відсилася на її адресу листівку з повідомленням про час її прийняття та про її чутність. Треба подати також короткі зміст програми. Можна висловити свою думку про цю радіостанцію та її передачу. У відповідь радіостанція поштовими відсилатиме листівку (або нагадує візитну картку), а кожну станцію має свою картку, відміну від інших. Багато прихильників мають такі картки від сотень станцій із усіх країн світу.

Справді, для чого ж державі платити великі гроші Валентинам Зориним для їхніх вокалів „за записом“? Мають же вони висвітлювати життя негрів у З'єднанні Стейтах досить правдиво і цілком достатньо для політичного рівня нормальності, ідейно переконаною соціальної людини. Безпосередньо зустрічати людей, що подивилися за кордоном, хоча б як туриста, мені не доводилося. Правда, закордонне радіо раз у раз повідомляло, що студенти, партійні й комсомольські діячі, будучи там на різних конференціях, зустрічах і командировках, заявляють про своє бачення більше не повертаючись на батьківщину. Труднощі з офіційним видавом із СРСР Союзу штовхали багатьох людей на злочинні дії, захоплення літаків, нелегальний перехід кордону, доводилося звертатися безпосередньо до чужоземного представництва в Москві тощо.

Особисто мені, як і кожній нормальній людині, цікаво було б подивитися на своїх ровесників із-за „заліси“, зрозуміти їхнє життя. Кілька років підприєма обивав пороги бюро туристичних подорожей, але мені так і не пощастило придбати путівку, не зважаючи на те, що я активно займався комсомольською роботою, був доцентом кафедри і викладав безліч громадських навчальних. Різні люди по-різному пояснювали мені ці труднощі. Одні казали, що ця путівка взагалі безглузда, вона пролягла тут усе життя і навіть поїздка до іншого міста викликає в них почуття незручності; інші твердили, що там (за кордоном) живуть самі жебраки і дивитися на них не буде жадано прихильністю. „Краще поїдь влітку в Крим або на Кавказ“, — рекомендували інші. І нарешті, ще інші твердили, що треба засудити домір і партії й уряд, і тільки тоді мене (за жоді гроші) пустять поглянути на тих жебраків, про яких казали попередні. Думки найбільш різноманітні, але жасливий один — в поїздку за кордон мені відмовили.

З якої причини мудра партія не дає подивитися на

жизні наших, мовляв, „менших братів“, за суспільним ладом? Якщо там рівень життя нижчий від нашого, або тяжкі кайдани „ідейної роботи капіталу“, то це ж стане зрозумілим від знайомства з тим світом. Тоді, повернувшись назад, я з іншим більшим ентузіазмом продовжував би завдане партією будівництво комунізму і своїм прикладом переконував би тих людей, що навіть і не побували там. Та такого в нас нема. Доводиться проаналізувати все прожите життя більш критично. Що мені дав комсомол і віра в перемогу комунізму? Крім нетвердого ідейно-переконаності, нічого! Нетвердої (переконаності) тому, що навіть самі партійні начальники боялися перерізати її міць, дозволяючи подивитися на світ ширше.

Можливо, що вони й самі не вірять у ту справу, яку вони проводять: може бути, що вони лише продовжують за звичкою піднімати руки на зборах, ляпати в долоні і писати ідейні оди та слякотні ітерції летіти за хвилями політичного вибуху, що стався колись у Росії? Це страшне питання. Можливо, краще не думати про те, придумати в собі ці думки, заглибитися в науку, стати тихим, мирним, безпартійним інженером? Це був би не гідний людини вигляд. Людина тим і відрізняється від тварини, що для життя їй потрібна духовна певність. Середина не може бути і на компромісі не можна йти. Навіть мій вихід із комсомолу закрив шлях до відповідальної керівної посади з доброю зарплатою. Навіть у цьому розумінні я матеріально приречений до кінця життя на сто карбованців зарплати.

Та в основному мною рухав інстинкт самозбереження, духовного самозбереження. Я не бажав розпливатися в маї беззастовно покривих „жозенят“. Часом духовна певність варта більше, ніж власне життя.

Я прошу відпустити мене з СРСР Союзу, бо для мене доволішні обставини чужі, навіть ворожі. Я ніколи не примирюся з совєтським громадянством. Я думаю, що Совєтський Союз досить сильна держава, щоб дозволити собі відпустити мене. Тим більше, що закон Совєтського Союзу передбачає можливість виїзду тих, що бажать. Я цілком певний у дотриманні цих законів, і саме цією певністю можна пояснити моє рішення подати прохання про виїзд офіційним порядком.

Вересень 1971-го року
Людмила Юрій
Володимирівна
Харків, 51. Ключовська
вулиця 346а, квартира
16.

ЮВІЛЕЙНА ВИСТАВКА ОМУА

(Заключення зі стор. 2-ої)

Ювілейної виставки вона мала опікуватися з своїм чоловіком Діоном Томлінсоном у приміщенні Літературно-Мистецького клубу. Виставка була цікава і підкреслювала добування мистецької творчості Дарі і її мужа. В основному її твори це акварелі. Колорит м'який в тонах — легко синій, жовтий і зелений. Рисунок вправний, тематика різноманітна. На виставці були картини: „Гангстерські гори“, „Сніжок“, „Сад“ і „На схід від Кетокілу“. Перед нею відкрита дорога в мистецькому світі. Поруч слід також відвідати Діона Томлінсона, який є майстром широких полотен. На виставці була його картина „Дарі і Діон у Центральному парку“. Добра перспектива, але композиційно нетривожна.

Християна Микитюк (Торонто) на виставці мала дві іконки, виконані доволі в оліях. На жаль, часом в іконах важко побачити індивідуальність мистця.

Ірина Волосанська мала оригінальні два кресли, виконані гактом. Вона показала цікаву своєю технікою творчість сполучення.

Українська свідливість вчить нашу дитину рідної мови, молитви та цілі пошлість в туди.

УКРАЇНСЬКІ ЕКСПОНАТИ В НЬЮЙОРКСЬКОМУ МУЗЕІ

Написав Василь Тершаковець

Написи 5-ма мовами, між ними й українською, на виставці в „Музеум оф Контемпері Крефте“ у Нью-Йорку.

Нью-Йорк. — Від 21-го вересня до кінця грудня ц. р. в „Музеум оф Контемпері Крефте“ при 29 Захід 53-тя вулиця проходить виставка під назвою „Руки і серця“, що має на меті представити перекір життя на „Ловер Іст Сайд“, тобто в цій частині міста Нью-Йорку, яка була і далі є осідком для тисяч емігрантів до ЗСА з різних частин світу, включно з Україною. Організатори виставки — це персонал цього відомого музею та „SAW Collect“, організація, яка цікавиться життям і мистецтвом цієї частини міста. Одержавши дотації від федерального та стейтового урядів, організатори в першій половині цього року особисто зверталися до мистців і ремісників, які живуть і творять на „Ловер Іст Сайд“, до підприємців і до організаторів різних етнічних груп, щоб взяти участь в цій виставці. Після кількох місячної підготовки в четвер, 19-го вересня, відкрито виставку для представників преси, а 21-го — для загальної публіки. Самозрозуміло, що між експонатами різних етнічних груп чільне місце займають українські експонати, бож „Ловер Іст Сайд“ все це є головним скупченням українців.

Входячи до цього музею, який міститься поруч із славним Музеєм модерного мистецтва, між написами кількох мовами відвідувач прочитає українською мовою мотто цієї виставки: „Руки і серця — традиційна факховість“. На довшому поверсі музею, між численними „стандами“, зразу впадає в око стенд із українськими великими писанками. Відвідувачі мають не тільки змогу оглянути ці чудово виконані зразки українського народного мистецтва, а також прочитати коротку інформацію про традиційні звичаї, зв'язані з писанками, та дізнатися про спосіб писання їх. Цей стенд також містить кілька фотознімків, які зображують різні стадії писання писанок. Мисткиня Слава Геруляк і її Ірина Куровицька, завідувачі українською частиною цієї виставки, сказали автору цього репортажу, що писанки були виконані панями Надією Кулинич, Лесею Думою та С. Кметик. Мисткиня Геруляк також поінформувала, що згідно з планом організаторів, ціла виставка має більш соціально-етнічний характер, ніж суто мистецький. Працівники цього музею та організації „SAW Collect“ хотіли справді показати „мозаїку життя на „Ловер Іст Сайд“, сказала п-і Геруляк.

Вийшовши сходами на наступний поверх музею, чується гру бандур і українські народні пісні. Це частина так званого „бекграунд мюзик“ для висвітлювання на екрані прозорік, які зображують різноманітне та багатонаціональне життя цієї частини міста. В день, призначений виключно для представників преси, тут можна було також побачити та поговорити з молодого пластуна Лесею Думою, яка писала писанки та давала пояснення для зацікавлених кореспондентів. А цих кореспондентів на відкритті виставки було дуже багато — від різних журналів, газет, пресових агенцій, телевізійних і радіостанцій тощо. Від Ірини Куровицької, заступниці стайчного ньюйоркського Пластового Станції, цей кореспондент довідався, що кожної суботи та неділі, адже до закінчення виставки, під час кількох пообідніх годин пластунки ньюйоркської стайки демонструватимуть писання писанок. Можна

Пластунка Леся Дума демонструє писання писанок в ньюйоркському музеї.

На останньому поверсі „Музеум оф Контемпері Крефте“ — також українські експонати. Тут пишастся жіночий гугульський нарядний стрій, можна подивитися модель української черкеси, що його виконав пан Володимир Дукта, та на екрані оглядати прозорік, які зображують галілки, виведені минулого Великого біля церкви св. Юра пластовою та сумським молоддю. У четвер, 19-го вересня, представники преси мали нагоду скоштувати українські пірижки з капустою й м'ясом, спечені панями Любою Михайлівич і Марією Абрамюк, та подати Моканом даними двічі Моканом Куровицькою та Ельмірою Турквич-Геруляк, які були задіяні в українських народних строї — одна в полтавській, а друга в гугульській.

Без перебільшення можна ствердити, що усіх експонатів найбільше зацікавлення в кореспондентів викликали українські експонати. Але з точки з інформації, дуже факхово виготовлені організаторами виставки, як також від пань Куровицької та Геруляк, автор цього репортажу дізнався, що виставка в „Музеум оф Контемпері Крефте“ не містить всіх українських експонатів, зібраних організаторами цієї оригінальної виставки. Наприклад, організатори перевели інтерв'ю з мистцем-скульптором Михайлом Черешньовським і робили прозорік з його творчості. Фотографували також мистецькі твори Слави Геруляк. Іздали аж до Гантеру, Нью-Йорк, де робили знімки з церкви св. Івана Хрестителя, яка, як відомо, була збудована майстром будівничим Юрієм Костяним різьблені майстром Черешньовським, а ікони до неї виконав мистець Петро Холодний, молодший. На запит цього кореспондента, чому тих прозорік не показували на цій виставці одна з організаторів, Лін Тіфен-Бейкер, сказала, що крім головної виставки в „Музеум оф Контемпері Крефте“, відвідуватимуться виставки шістьох в приміщеннях „Ловер Іст Сайд“, які будуть присвячені специфічним темам. Ці виставки миститимуть власне зразки творчості названих вище українських мистців, як також й інші українські експонати. З інформаційної точки та від п-і Куровицької та Геруляк цей кореспондент дізнався, що організатори написали на магнетофонку стрічку групу бандуристів під керівництвом о. Сергія Кіндзерякова-Пастухова, робили прозорік з різних українських крамниць і ресторів на „Ловер Іст Сайд“, перевели інтерв'ю з п-і Іванною Бенцаль про життя пе-

Нелсон Роквеллер промовлятиме в заступстві президента Форда

Вашингтон. — З огляду на те, що його дружина минулої суботи, 29-го вересня, перейшла операцію на раку, президент Джералд Форд попросив віцепрезидента-номіната Нелсона Роквеллера, щоб промовляв замість нього в кількох містах в західних стейтах. У середу, 2-го жовтня, Роквеллер промовлятиме в Брайам Янг університеті в Проно, Юта, а в четвер у Сан-Франциско, Каліфорнія, на зібранні редакторів пресової агенції „Юнайтед Пресс Інтернешнл“.

Ричард Ніксон пропонував „зрентися помилування“

Вашингтон. — Найновіше число журналу „Тайм“ помістило вістку, що 17-го вересня колишній президент Ричард Ніксон заявив президенту Джералду Форду, що готовий „зрентися помилування“, наданого йому 8-го вересня. Згідно з журналом „Тайм“, Ричард Ніксон мав телефонічно сказати, що жалкує, що помилування викликало таку негативну реакцію серед великої частини американського суспільства, особливо законодавців, та що готовий „повернути це помилування“, яке спричинило нові проблеми для президента Форда. Натомість президент Форд відмовився прийняти пропозицію Ніксона, заявляючи, що контроверсія навколо цього проїде. Ретнік Вілгоу Дому, коментуючи вістку в „Тайм“, сказав, що пропозиція Р. Ніксона була передподобно висловлена тільки „мимолі“, та що можливо колишній президент не думав, що президент Форд „сприйме її серйозно“.

Відділи УНСоюзу Округи Ютики...

(Заключення зі стор. 1-ої)

почесний голова Округи Іван Пігуляк та всі учасники наради, нагороджуючи слово І. Пігуляка довгими оплесками.

Головний секретар В. Сохан подав у своїй доповіді огляд фінансового та організаційного стану УНСоюзу, присвячуючи більше уваги справі переліснення голосів конвенційних виборів, випуску боргових зобов'язань, та потреби й можливостям дальшого росту УНСоюзу із насвітленням ваги й значення УНСоюзу для української спільноти. В дискусії, яка вивязалася після доповіді, взяли участь: Іван Пігуляк, Володимир Запаранюк, Микола Павлів, Іван Яковенко і Карло Кобіто, які порушили справи членської

Членська кампанія...

(Заключення зі стор. 1-ої)

ділянки, як теж на вклав УНСоюзу в загальні надбання й змагання українського народу. Він підкреслював вагу збереження українських традицій серед нашої еміграції, цитуючи слова героя фільму „Скрипаль на даху“ про традиції жидівського народу. В дискусії після цієї доповіді заборили слово: Василь Колодій, інж. Роман Ракочий, Василь Слободяк, Михайло Савіді, Панько Джинджиристий, Осип Вилинський, Володимир Варшова, Іван Грицьковий і М. Любінецький, які порушили справи членської кампанії. Української Будівлі та боргових зобов'язань, конвенційних виборів, оселі Союзу, організаторів із народженої в Америці молоді та потреби матеріалів про історію України англійською мовою. Інж. Роман Ракочий висловив призначення управи Союзу і за співпрацю і прихильність спортовим та молодечим організаціям і їхнім імпрезам, а також сказав подяку УНСоюзу за нагороду, призначення випускникам школи українознавства в Когові. На всі запити відповідав В. Сохан, присвячуючи особливу увагу справі Української Будівлі та боргових зобов'язань, якими найбільше цікавилися дискусювати.

Після зборів учасників агопала Округна Управа обидом, що його приготовили дружини голови та дружини членів Округної Управи.

Пані Ірина Куровицька відзначила факт, що організатори виставки в „Музеум оф Контемпері Крефте“ самі звернулися до наших мистців, ремісників, організації тощо, запрошуючи їх взяти участь у виставці. „Ми не мусіли просити їх включити наші експонати у їхній виставці, як це часто бувало в минулому, а вони самі звернулися до нас“, сказала вона.

„Музеум оф Контемпері Крефте“ відкритий: від вітрівка до суботи від 11-ої години ранку до 6-ої вечора, а в неділі від 1-ої год. до 6-ої. У понеділки музей закритий. Вступ вносить 75 центів для дорослих і 25 центів для дітей нижче 12-го року життя. Інформаційна течка, яку одержують відвідувачі, містить точнішу інформацію та кож про 6 виставок на „Ловер Іст Сайд“. Думамо, що українські відвідувачі всіх цих виставок не пожаляють, що самі їх відвідали та привели своїх дітей, а може і своїх знайомих, не-українців.

Завершується праця над біографічним довідником „Українці в Америці“

Редакційна Колегія уvažає своїм обов'язком поділитися з українською громадською важливою вісткою про те, що праця над Біографічним Довідником українців у Північній Америці наближається до свого завершення. У висліді майже дворічних наполегливих зусиль зібрано біля 2,000 виповнених запитників від потенційних кандидатів в ЗСА й Канаді до цього першого українського „Хто є хто“ у цих країнах. Тому, що Довідник охоплюватиме біографії українців, що живуть в ЗСА й Канаді, з'являться він на світ під назвою „Юнкренія в Норт Америка“. Як було згадано скоріше, книга ця опрацюється за встановленим Стандартом, в основу якого взято візирі найважливіших американських, канадських і міжнародних біографічних довідників. У цьому часі члени Редакційної Колегії інтенсивно працюють над виготовленням окремих біографічних позицій, щоб у листопаді віддати кінцевий текст до друку.

У зв'язку з цим подається до відома зацікавленим особам, що останній речення надісланих виповнених запитників кінчатиме 31-го жовтня, 1974 року.

Так, отже, хто бажав, щоб його біографічна позиція була поміщена у цьому біографічно-енциклопедичному виданні, повинен надіслати свій виповнений запитник не пізніше цієї дати. Знову, ті особи, що вже скоріше переслали свої записки, чи виповнені запитники до Редакційної Колегії і бажали б їх доповнити найновішими даними із своєї праці та нових оглядів, повинні ці доповнення надіслати до 31-го жовтня.

Усі ті члени української спільноти в ЗСА й Канаді, що свідомо важливість цієї монументальної книги і бажать, щоб їхні життєписи були в ній поміщені, тільки з різних причин ще не одержали згаданого запитника для виповнення, повинні негайно звернутися до Редакційної Колегії на адресу:

Ukrainians in America
P.O. Box 3295
Country Fair Station
Champaign, Illinois, 61820.

Д-р Лука Луніа:
ІВАН ФРАНКО
— ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ
Ціна: \$60
Замовляти:
СВОВОДА
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Male and Female
WORK OVERSEAS?
TOP U.S. SPOTS ALSO
AVAILABLE
MALE & FEMALE
CALL US NOW
INNOVATIVE
EMPLOYMENT SERVICE
250 W. 57th St., N.Y.C.
Suite 519 582-7001

KEY TAPE
NRC-Mohawk Mod. No. 730
NO SCREEN
For leading ladies sportswear
co. 3 yrs or more experience.
Salary commensurate, with
exp. Good benefits.
For appointment call:
(201) 435-3307, ext. 57

Український католицький Цвинтар
СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.
По інформації прошу писати або тел.:
(914) 476-0764
Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery
25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Петро Ярема
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИПА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ТАРЗАН, 7185. НЕМА ПОКУПЦІВ

Тарзан і Петро Крисп думали, що мають щось на продаж...

Але нема охочих покупців!... Чи це можливо, що я помилувався та що Луанда така „невинна й чиста“, як подув морського вітру?...

Можливо, що — або вже розійшлася пересторога безперечно нас... Хоча я не знаю, яким чином!